

Táta

Jan Nedvěd

G

Rec: Často vrací se mí dětství, to jak stárnu, je to tak,
Emi

časy prázdnin kdesi na Sázavě, ohýnek a vlak,

C

a písničky, co naučil mě táta, na to si vždycky našel čas,

G

D7

a máma věčně ustaraná, šedivá, to z nás,

G

a tóny levnejch kytar, pár akordů, nic moc,

Emi

a rozzářený dětský oči, jaký tajemství dovede být noc,

C

a mexikánský hranice a indiánská čest

G

D7

a na každý, každý bezpráví výstřel nebo pěst.

G

1. A jen fotek pár a letmý dotyk mládí,

A

to když z beden vyndám rekvizity snů,

C

co už nevrátěj' se, jen tak mile hladí,

G

vracej' myšlenky mý zpátky,

D7

G

kamsi na osadu do šťastnejch dětských dnů.

2. A je mi líto všech těch zatoulaných ptáčat,

holek, kluků, na něž nikdo nemá čas,

přes den učej' se a večer jenom stárnou,

aspoň v Bohu věřit nebo v lásku,

v lásku k národu, či milovat svou vlast.

3. Ale když v době mizej', mizej' kdesi cíle

a mnozí zvykaj' si už na zpáteční vlak,

tak nikdo neví nic, jen přežít tyhle chvíle,

to pak se stejská všem, nejen ptáčatům,

a každej čeká na nějakého zázraku.

4. = 1.